

МУХА І МЁД

Байка

Пчала вясну і лета працавала,
І мёду поўны вулей назбірала,
Напоўніла ўсе соты дапаўна,
Рашыла гэты дзень адсвяткаваць
яна.

Чмяля пазвала, тоўстую Чмяліху,
і Матыля, і Матыліху,
і Муху,
Усім вядомую ў акрузе весялуху.
Паселі за сталом святочным госці,
Хапала ўсім ласункаў, весялосці
І тосты ўзнімалі за Пчалу,
Што ўсё гасцінна зроблена
к сталу.

Стаялі кадкі мёду поўныя,
як вока,
Не ў склепе дзесь, а ля стала тут,
збоку,
І зайздрасць Муху ўзяла сляпая,
На кадку Муха хуценька сядзе,
І што ёсць моцы мёд яна глытае,
Пакуль прытомнасць у яе не
згасла,
Бо з галавой у мёдзе ўся
захрасла.
Ледзь госці Муху ўратавалі,
Хоць крылле ёй усё паабрывалі.

Сярод людзей страчаем мы такіх,
Што жыць спрабуюць працаю
другіх.
Ды як у нас здаўна вядзецца,
Вяровачка іх тут жа рвецца.